

F. t. l. vedr. kommunernes styrelse med flere love

Særlige forhold gør sig gældende for Indenrigs- og Sundhedsministeriet, der alene kan bidrage med generel abstrakt vejledning, idet ministeriet vil kunne blive inhabilt som øverste tilsynsmyndighed ved at udtale sig vurderende om konkrete kommunale dispositioner over for statsamtmanden.

Det vil som hidtil være tilsynsmyndighedens ansvar selvstændigt at efterprøve andre offentlige myndigheders udtalelser ved vurderingen af lovligheden af konkrete kommunale dispositioner og ved vurderingen af sanktionsanvendelse. En præcis og entydig udtalelse fra et ressortministerium vil dog normalt indgå i tilsynsmyndighedens beslutningsgrundlag med stor vægt.

Ad § 50

Bestemmelsen lovfæster tilsynsmyndighedernes mest anvendte reaktionsmulighed: afgivelse af en vejledende udtalelse indeholdende tilsynsmyndighedens egen retsopfattelse.

Om baggrunden for bestemmelsen henvises til afsnit 6.1. i de almindelige bemærkninger.

I forbindelse med afgivelsen af en vejledende udtalelse vil statsamtmanden i overensstemmelse med tilsynsmyndighedernes praksis efter den gældende lov kunne opfordre (anmode) kommunen om at genoptage sagens behandling eller ligefrem foreholde kommunen, hvad den efter statsamtmandens opfattelse på grundlag af gældende ret har pligt til at gøre.

Statsamtmanden vil også kunne afgive en vejledende udtalelse om lovligheden af en påtænkt kommunal disposition, inden kommunen træffer en beslutning. Der er i disse tilfælde ikke tale om en efterfølgende reaktion fra statsamtmanden på en allerede besluttet kommunal disposition, men om forudgående vejledning. I praksis afgives i en del tilfælde en sådan forudgående vejledende udtalelse efter anmodning fra kommunen.

Den vejledende udtalelse omhandler alene lovligheden af en kommunal disposition eller undladelse i henhold til den lovgivning, hvis overholdelse statsamtmanden er beføjet til at prøve, jf. den foreslåede bestemmelse i lov om kommunernes styrelse § 48. En vejledende udtalelse kan ikke afgives, hvis en særlig klage- eller tilsynsmyndighed kan tage stilling til den pågældende sag, jf. lovens § 48, stk. 3.

Den vejledende udtalelse omhandler alene »en kommunal disposition eller undladelse«. Der henvises nærmere til de specielle bemærkninger til § 47, stk. 1.

*Ad § 50 a**Ad § 50 a, stk. 1*

Bestemmelsen indeholder regler om statsamtmandens adgang til annullation og suspension af kommunalbestyrelsens beslutninger, som svarer til bestemmelserne i § 61, stk. 1, i den gældende lov om tilsynsmyndighedens adgang til annullation og suspension.

Det vil som hidtil være en betingelse for annullation, at ulovligheden af den beslutning, der annulleres, fremtræder med en fornødne klarhed, dvs. at der ikke må være rimelig tvivl om, at lovgivningen er tilside-sat. Klarhedskriteriet er rettet såvel mod det retlige som det faktiske grundlag for at antage tilstedeværelsen af en ulovlighed og er en selvstændig betingelse ud over betingelsen om, at beslutningen skal være ulovlig. Der henvises til afsnit 6.4. i de almindelige bemærkninger.

Klarhedskriteriet vil som hidtil ikke finde anvendelse ved suspension, da suspension kan finde sted på et tidspunkt, hvor der ikke er fuld klarhed over sagen og dermed over, hvorvidt der foreligger en ulovlighed.

Det vil som hidtil være en betingelse for anvendelse af annullation eller suspension, at sanktionen i det konkrete tilfælde må anses for påkrævet frem for mindre indgribende reaktioner fra tilsynets side.

Annullation eller suspension har som hidtil normalt virkning fra det tidspunkt, hvor kommunen traf den ulovlige beslutning, men kan efter omstændighederne af statsamtmanden tillægges virkning fra tidspunktet for statsamtmandens afgørelse.

Annullation eller suspension af en beslutning, som er bragt til udførelse, forudsætter efter bestemmelsens 3. pkt., nr. 3, at væsentlige hensyn, særligt til private interesser, ikke taler herimod. Dette indebærer normalt, at kommunalbestyrelsens begunstigende afgørelser, som er bragt til udførelse, ikke kan annulleres eller suspenderes.

I tilfælde, hvor den private part, som har modtaget den begunstigende afgørelse, var i ond tro om den meddelte beslutnings lovlighed, og hvor statsamtmanden har det fornødne grundlag for at fastslå dette, er der imidlertid ikke væsentlige hensyn at tage til den private part. 3. pkt., nr. 3, er derfor i sådanne tilfælde ikke til hinder for annullation eller suspension. Også i sådanne tilfælde kræves det, jf. 3. pkt., nr. 1, at en part i sagen skriftligt fremsætter begæring om annullation eller suspension. I sager, hvor der er flere parter, og hvor afgørelsen er begunstigende for den ene part, vil annullation eller suspension således ikke være udelukket, hvis den part, som begunstiges ved afgørelsen, var i ond tro med hensyn til afgørelsens lovlighed, og